dicemus. Edictũ ab interdicto differt ut genus ⁊ ſpecies. et edictũ eſt nomẽ generis. ut in. §. ꝯſtat inſti. d iure nã. gen. ⁊ ci. Diuidit aũt in edictũ ⁊ interdictũ: ut in adoptione dicimus in. l. ii. ff. de adop. Sꝫ quõ cognoſcit vna ſpẽs ab altera. tex inſti. de inter. dic. in p̃n. ⁊. §. ſunt tñ hoc declarat. dr̃ ibi interdictũ id eſt inter duos dictũ. nam qñcũqꝫ erat q̃ſtio inter duos ⁊ p̃tor inter eos aliquid ſtatuebat tunc uocabat interdictũ ⁊ de iſtis cõponitur liber de interdictis. nec curo q̃bus verbis nec q̃liter loquat: ſed qñ eſt poſitũ extra libꝝ de interdictis: ⁊ tũc ſto verbis Kof. q: qñ loquit̃ p̃ceptiue p̃ciſe tũc dicet̃ interdictũ q: ex verbis apparet iter duos redditum ubi vero nõ eſſet inter duos redditũ: ſꝫ p̃tor ex ſuo officio facit tunc dr̃ edictũ. Ex hoc ſequit̃ ꝙ iſtud eſt interdictũ q: ex verbis q̃ ponũt in. l. p̃tor in p̃n. j. e. apparet inter duos redditũ. hic ergo iuriſconſul. appellat edictũ utẽs noĩe gñis ibi interdictũ utens noĩe ſpeciei. Op. dr̃ hic ꝙ nunciatio ꝑmittit̃ hoc edicto. ꝯ. j. toto illo edicto nõ repitur ꝙ nũciatio ꝑmittatur: ut in. l. p̃tor. j. eo. dicit gloſa ꝙ eo ipſo qd̃ p̃cepit deſtrui factũ poſt nũciationẽ: vr̃ ꝑmittere denũciationẽ. Dy. ꝓbat iſtã glo. q: qñcũqꝫ ꝑmittũt̃ ſequẽtia ⁊ p̃cedentia ar. ff. de ſerui. ru. p̃di. l. iii. §. qui hꝫ et cõia p̃di. l. refeci. ⁊. j. de iti. actuqꝫ p̃ua. l. veteres.

Ad iſtud op. fortius tex. dicit ꝑmittit̃: ⁊ ſic denotat veritatẽ. ⁊ glo. dicit ꝑmitti vr̃ ⁊ ſic denotat fictionẽ: ut. l. i. §. deieciſſe. j. de vi ⁊ vi ar. Kñ. ex. l. dr̃ qd̃ ẽ ex verbis ⁊ qd̃ eſt ex mente: ut. j. de v̈. ſig. l. nois et rei. §. verbũ ex legibus: vñ iuriſcõſul. q̃ dixit ꝑmittit̃ fateor ex mente ⁊ ſic vere glo. ꝯſiderat verba legis ⁊ ſic dicit verꝫ q: nõ ex uerbis ꝑmittit̃ niſi ficte. tangitur etiam ubi ꝓbat̃ hoc. j. e. l. p̃tor. §. i. ⁊ ibi dicaꝫ in p̃n. Op. dr̃ hic ꝙ eo ipſo ꝙ mandat deſtrui ⁊ ſic penã imponit annullat̃ p̃cedens actus. ꝯ. ff. de re pu. l. fi. dicam. j. e. l. p̃tor. §. i. Op. ff. ne quis eũ q̃ in ius vo. ſu. l. i. ⁊. ii. ubi vr̃ poſſe ꝯtẽni qñcũqꝫ qñ nõ iure ſit. Kñ. q̃dam hoc iõ q: auctoritas p̃toris ꝯtẽnitur: ſꝫ certe ⁊ ibi ꝯtemnit̃. vñ dicit Kof. in libellis ſuis vnũ verbũ notabile qd̃ intelligitur hic qñ eſt dubiũ te hr̃e ius uel nõ: ſꝫ qñ ẽ certũ te nõ hr̃e ius põt ſpni ꝑ. d. l. ii. ⁊ videmus ꝙ q̃ hꝫ uſufru. ⁊ nũciat dño eius ꝙ nũciatio ſpnit̃: q: ꝯſtat ꝙ nõ hꝫ ius: ut j. e. l. §. fi. cũ. l. ſe. multomagis in alio qui nõ hꝫ aliqd̃ ius ⁊ illud vult innuere glo. que dicit ⁊ incipit ꝙ ex poſtfacto apparebit ⁊c̃. ergo ſi nũc apparet eẽt idẽ ꝙ poſt. ⁊ hoc vr̃ tenere glo. ma. hic poſita in p̃n. ⁊. j. e. l. de pupillo. §. ip̄o initiam ſup verbo. fecit ⁊ facit bene tex. j. e. §. nunciam⁹. v̈. ꝙ ſi in mari. ⁊ glo. ſentit. j. e. §. nũc uideamus in glo. ſup verbo ꝑſone. ⁊ in §. iuris noſtri ſup uerbo ꝑtinent. ⁊ hoc etiam ſentit Jo. ⁊ Azo in ſumma huius ti. ⁊ ſpe. in ti. d opis no. nũ. v̈. ſꝫ nunq̃d uerꝫ. ⁊ ego iã ꝯſulendo tenui. Op. j. e. l. §. ſi quis edificiũ ⁊. §. qui opus. dic ꝙ hic q̃tũ ad opus nouũ ibi q̃ntũ ad opus reficiendũ. Op. j. e. l. de pupillo. §. i. in p̃n. ſo. glo. ꝙ debes intelligere de nũciatiõe legitima. ⁊ hic glo. iacet in hoc et adde ꝙ ſi eſt nũciatio incõgrue facta et inepta non valet ⁊ ſpernit̃: ut. l. de pupillo. §. nũciationẽ. ⁊ nõ. i p̃n. ma. glo. hic. Item qñ eſſet inualida ꝓpter cãm omiſſaꝫ: ut eſt in libello q: dꝫ inſeri cã ſi petit̃ a p̃te ut in. l. fi. C. de an. excep. ⁊ in teſte qui nõ debet reddere cãm niſi interroget̃: ut. l. ſola. C. de teſti. ⁊ uide iſtam glo. nõ. quã tenet Dy. et incipit glo. legitima ⁊c̃. Tenet ergo glo. ꝙ cã dꝫ exp̃mi ſi petat̃. de hoc ſtatim dicã in queſtioni. Op. ꝙ cã nõ ſit exp̃mẽda ſꝫ ſit ꝓ rõne uoluntas: ut. l. q: poterat ad trebel. gl. nõ ſoluit. Dy. dicit ibi repudiando neminẽ grauat: ſed ſe exonerat hic grauat edificantẽ. ſꝫ certe ibi vr̃ grauare legatarios ut. l. ſi nemo de teſta. tu. ſꝫ ibi nõ grauat inſerendo dãnum: ſꝫ non ꝯcedendo lucrum. Venio ad queſtionẽ. circa p̃mã iſtam ꝑtem q̃ro dixi ꝙ nũciatio poterit ſperui qñ eſt certũ nũciatorẽ nõ hr̃e ius nunciandi quõ põt hoc eſſe certũ. Kñ. p̃mo ex aliquo inſtrumento ꝯfecto inter nũciatorẽ et eũ cui fit nũciatio ar. eius qd̃ dr̃ de fructuario q̃ nõ põt denũciare dño. Item ſi hoc eſſet alias iudicatũ per ſñiaꝫ. item ſi hoc iudicat euidentia facti: utputa q: nũcians nil hꝫ ibi ꝓpe cui poſſit deberi ſeruitus ar. j. e. l. nõ ſolũ in p̃n. ⁊ ꝑ ꝯñs nullum timet dãnuꝫ item nõ nocet publico q: edificat. j. termios limitatos: ut in. l. fi. ff. fi. reg. Ideꝫ ſi eſſet facta limitatio ex forma alicuius ſtatuti ut. C. de edi. p̃ua. l. i. ubi hoc ẽ exp̃ſſum ⁊ p̃dicta faciũt rem manifeſtã: ut extra de v̈. ſig. c. cum olim. Secũdo q̃ro an in nunciatiõe debeat inſeri cauſa. ⁊ glo. hic ꝙ ſic ſi petatur ſicut in libello ⁊ in teſte alias ſecus. hoc tenet Dy. et in ſpe. in ti. de ꝓc. §. fi. v̈. ſꝫ nunq̃d ſufficit ſi ſolũ. ſꝫ glo. j. e. l. nõ ſolum. §. ſed cũ iure vr̃ indiſtincte tenere ꝙ cauſa dꝫ inſeri. Dy. dicit ꝙ hec glo loquit̃ in actu nunciãdi ibi in ꝓſecutione nũciatõis. Credo gl. ⁊ Dy. bene dicere: ſꝫ hoc ꝙ dicit Dy. de ꝓſecutione. j. declarabo ratio q: ſup hac nũciatiõe: ꝓcedit̃ ſicut ſup libello: ut. j. e. l. de pupillo. §. qui opus cũ glo. merito cauſa inſeret̃ ad petit. ꝑtis ſicut in alio libello: ſed hoc intelligo niſi nũciatio fiat ꝑ p̃torẽ. tunc cauſa dꝫ peti coram p̃tore. nõ in ipſo actu nunciandi: ut colligit̃ ex. l. de pupillo. §. meminiſſe. j. e. in forma nũciationis fiende per p̃torem: ut ibi dicam. et hec uera intelligo in nũciatione noui opis. In aliis aũt nũciationibus et ꝓteſtationibus an debeat inſeri dicã. j. e. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi ubi tractabo materiam proteſtationis. Tercio quero dixi parte petente debet inſeri cauſa quid ſi pars non petit exp̃ſſe: ſed dicit ego neſcio quare me impedias. libenter ſcirem an ꝑ hoc uideat̃ petere. dico ꝙ ſic. ut. ff. de le. i. l. et eo mõ. et. l. etiam hoc mõ et de acquirẽ. here. l. ſi quis mihi bona. §. pẽ. licet Cy. et Pe. ꝯ. C. in q̃. cau. in inte. re. nõ eſt ne. l. in minoꝝ: q: dicunt ꝙ iſta ſunt uerba enũciatiua q̃ nõ inducũt diſpoſitiõꝫ niſi in ultimis uolũtatibus. ita dicunt ipſi ibi in. vii. q. ſꝫ male dicunt q: dicto. §. pater nõ loquit̃ in ultimis uoluntatibus: ſꝫ in diſpoſitione inter uiuos. Preterea nõ ſunt uerba enũciatiua imo diſpoſitiua: ut. d. ll. nam ſi eſſent enunciatiua cũ ſint de futuro nõ inducerent diſpoſitionẽ ut. l. titia cũ teſtõ in p̃n. de le. ii. et nõ. j. de donatio. l. ex hac. ergo pꝫ ꝙ ſunt diſpoſitiua lꝫ curialius loquat̃ q̃ ſi inſtanter peteret. Quarto q̃ro q̃d ſi expſſionẽ cauſe nõ petit dñs: ſed opariĩ qui ſunt ibi ꝓ dño. puto ſufficere: ut. j. qd̃ vi aut clam. l.

dicemus. Edictũ ab interdicto differt ut genus ⁊ ſpecies. et edictũ eſt nomẽ generis. ut in. §. ꝯſtat inſti. d iure nã. gen. ⁊ ci. Diuidit aũt in edictũ ⁊ interdictũ: ut in adoptione dicimus in. l. ii. ff. de adop. Sꝫ quõ cognoſcit vna ſpẽs ab altera. tex. inſti. de inter. dic. in pñ. ⁊ §. ſunt tñ hoc declarat. dr ibi interdictũ id eſt inter duos dictũ. nam qñcũqꝫ erat q̃ſtio inter duos ⁊ p̃tor inter eos aliquid ſtatuebat tunc uocabat interdictũ ⁊ de iſtis cõponitur liber de interdictis. nec curo q̃bus verbis nec q̃liter loquat: ſed qñ eſt poſitũ extra libꝝ de interdictis: ⁊ tũc ſto verbis Rof. q² qñ loquit p̃ceptiue p̃ciſe tũc dicet interdictũ q² ex verbis apparet iter duos redditum ubi vero nõ eſſet inter duos redditũ: ſꝫ p̃tor ex ſuo officio facit tunc dr edictũ. Ex hoc ſequit ꝙ iſtud eſt interdictũ q² ex verbis q̃ ponũt in. l. p̃tor in pñ. j. e. apparet inter duos redditũ. hic ergo iuriſconſul. appellat edictũ utẽs noie gñis ibi interdictũ utens noie ſpeciei. Op. dr hic ꝙ nunciatio ꝑmittit hoc edicto. ꝯ. j. toto illo edicto nõ repitur ꝙ nũciatio ꝑmittatur: ut in. l. p̃tor. j. eo. dicit gloſa ꝙ eoipſo qd̃ p̃cepit deſtrui factũ poſt nũciationẽ: vr ꝑmittere denũciationẽ. Dy. ꝓbat iſtã glo. q² qñcũqꝫ ꝑmittũt ſequẽtia ⁊ p̃cedentia ar. ff. de ſerui. ru. p̃di. l. iii. §. qui hꝫ et cõia p̃di. l. reſeci. ⁊. j. de iti. actuqꝫ p̃ua. l. veteres.

Ad iſtud op. fortius tex. dicit ꝑmittit: ⁊ ſic denotat veritatẽ. ⁊ glo. dicit ꝑmitti vr ⁊ ſic denotat fictionẽ: ut. l. i. §. deieciſſe. j. de vi ⁊ vi ar. Rñ. ex. l. dr qd̃ ẽ ex verbis ⁊ qd̃ eſt ex mente: ut. j. de v. ſig. l. nois et rei. §. verbũ ex legibus: vñ iuriſcõſul. q̃ dixit ꝑmittit fateor ex mente ⁊ ſic vere glo. ꝯſiderat verba legis ⁊ ſic dicit vex q² nõ ex verbis ꝑmittit niſi ficte. tangitur etiam ubi ꝓbat hoc. j. e. l. p̃tor. §. i. ⁊ ibi dicaꝫ in pñ. Op. dr hic ꝙ eoipſo ꝙ mandat deſtrui ⁊ ſic penã imponit annullat p̃cedens actus. ꝯ. ff. de re pu. l. fi. dicam. j. e. l. p̃tor. §. i. Op. ff. ne quis eũ q̃ in ius vo. ſu. l. i. ⁊. ii. ubi vr poſſe ꝯtẽni qñcũqꝫ qñ nõ iure ſit. Rñ. q̃dam hoc id̃ q² auctoritas p̃toris ꝯtẽnitur: ſꝫ certe ⁊ ibi ꝯtemnit. vñ dicit Rof. in libellis ſuis vnũ verbũ notabile qd̃ intelligitur hic qñ eſt dubiũ te hr̃e ius uel nõ: ſꝫ qñ ẽ certũ te nõ hr̃e ius põt ſ ꝑni p. d. l. ii. ⁊ videmus ꝙ q̃ hꝫ uſufru. ⁊ nũciat dño eius ꝙ nũciatio ſ ꝑnit: q² ꝯſtat ꝙ nõ hꝫ ius: ut j. e. l. §. fi. cũ. l. ſe. multomagis in alio qui nõ hꝫ aliqd̃ ius ⁊ illud vult innuere glo. que dicit ⁊ incipit ꝙ ex poſtfacto apparebit ⁊c̃. ergo ſi nũc apparet eẽt idẽ ꝙ poſt. ⁊ hoc vr tenere glo. ma. hic poſita in pñ. ⁊. j. e. l. de pupillo. §. ipodiritiam ſup verbo. fecit ⁊ facit bene tex. j. e. §. nunciam⁹. v. ꝙ ſi in mari. ⁊ glo. ſentit. j. e. §. nũc uideamus in glo. ſup verbo ꝑſone. ⁊ in §. iuris noſtri ſup uerbo ꝑtinent. ⁊ hoc etiam ſentit Jo. ⁊ Azo in ſumma huius ti. ⁊ ſpe. in ti. d opis no. nũ. v. ſꝫ nunq̃d uex. ⁊ ego iã ꝯſulendo tenui. Op. j. e. l. §. ſi quis edificiũ ⁊. §. qui opus. dic ꝙ hic q̃tũ ad opus nouũ ibi q̃ntũ ad opus reficiendũ. Op. j. e. l. de pupillo. §. i. in pñ. ſo. glo. ꝙ debes intelligere de nũciatiõe legitima. ⁊ hic glo. iacet in hoc et adde ꝙ ſi eſt nũciatio incõgrue facta et inepta non valet ⁊ ſ ꝑnit: ut. l. de pupillo. §. nũciationẽ. ⁊ nõ. i pñ. ma. glo. hic. Item qñ eſſet inualida ꝓpter cãm omiſſaꝫ: ut eſt in libello q² dꝫ inſeri cã ſi petit a p̃tore ut in. l. ſi. C. de an. excep. ⁊ in teſte qui nõ debet reddere cãm niſi interroget: ut. l. ſola. C. de teſti. ⁊ uide iſtam glo. nõ. quã tenet dy. et incipit glo. legitima ⁊c̃. Tenet ergo glo. ꝙ cã dꝫ exp̃mi ſi petat. de hoc ſtatim dicã in queſtioni. Op. ꝙ cã nõ ſit exp̃mẽda ſꝫ ſit ꝓ rõne uoluntas: ut. l. q² poterat ad trebel. gl. nõ ſoluit. Dy. dicit ibi repudiando neminẽ grauat: ſed ſe exonerat hic grauat edificantẽ. ſꝫ certe ibi vr grauare legatarios ut. l. ſi nemo de teſta. tu. ſꝫ ibi nõ grauat inferendo dãnum: ſꝫ non ꝯcedendo lucrum. Venio ad queſtionẽ. circa p̃mã iſtam ꝑtem q̃rd dixi ꝙ nũciatio poterit ſ ꝑnui qñ eſt certũ nũciatoreꝫ nõ hr̃e ius nunciandi quõ põt hoc eſſe certũ. Rñ. p̃mo ex aliquo inſtrumento ꝯfecto inter nũciatorẽ et eũ cui fit nũciatio ar. eius qd̃ dr de fructuario q̃ nõ põt denũciare dño. Item ſi hoc eſſet alias iudicatũ per ſñiaꝫ. item ſi hoc iudicat euidentia facti: ut puta q² nũcians nil hꝫ ibi ꝓpe cui poſſit deberi ſeruitus ar. j. e. l. nõ ſolũ in pñ. ⁊ ꝑ ꝯñs nullum timet dãnũ item nõ nocet publico q² edificat. j. termios limitatos: ut in. l. fi. ff. fi. reg. Ideꝫ ſi eſſet facta limitatio ex forma alicuius ſtatuti ut. C. de edi. p̃ua. l. i. ubi hoc ẽ exp̃ſſum ⁊ p̃dicta faciũt rem manifeſtã: ut. extra de v. ſig. c. cum olim. Secũdo q̃ro an in nunciatiõe debeat inſeri cauſa. ⁊ glo. hic ꝙ ſic ſi petatur ſicut in libello ⁊ in teſte alias ſecus. hoc tenet dy. et in ſpe. in ti. de ꝓc. §. fi. v. ſꝫ nunq̃d ſufficit ſi ſolũ. ſꝫ glo. j. e. l. nõ ſolum. §. ſed cũ iure vr indiſtincte tenere ꝙ cauſa dꝫ inſeri. dy. dicit ꝙ hec glo loquit in actu nunciãdi ibi in ꝓſecutione nũciatõis. Credo gl. ⁊ dy. bene dicere: ſꝫ hoc ꝙ dicit dy. de ꝓſecutione. j. declarabo ratio q² ſup hac nũciatiõe: ꝓcedit ſicut ſup libello: ut. j. e. l. de pupillo. §. qui opus cũ glo. merito cauſa inſeret ad petit. ꝑtis ſicut in alio libello: ſed hoc intelligo niſi nũciatio fiat ꝑ p̃torẽ. tunc cauſa dꝫ peti coram p̃tore. nõ in ipſo actu nunciandi: ut colligit ex. l. de pupillo. §. meminiſſe. j. e. in forma nũciationis fiende per p̃torem: ut ibi dicam. et hec uera intelligo in nũciatione noui opis. In aliis aũt nũciationibus et ꝓteſtationibus an debeat inſeri dicã. j. e. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi ubi tractabo materiam proteſtationis. Tercio quero dixi parte petente debet inſeri cauſa quid ſi pars non petit exp̃ſſe: ſed dicit ego neſcio quare me impedias. libenter ſcirem an ꝑ hoc uideat petere. dico ꝙ ſic. ut. ff. de le. i. l. et eo mõ. et. l. etiam hoc mõ et de acquirẽ. here. l. ſi quis mihi bona. §. p². licet Cy. et Pe. ꝯ. C. in q̃. cau. in inte. re. nõ eſt ne. l. in minoꝝ: q² dicunt ꝙ iſta ſunt uerba enũciatia q̃ nõ inducũt diſpoſitiõꝫ niſi in ultimis uolũtatibus. ita dicunt ipſi ibi in. vii. q. ſꝫ male dicunt q² dicto. §. pater nõ loquit in ultimis uoluntatibus: ſꝫ in diſpoſitione inter uiuos. Preterea nõ ſunt uerba enũciatiua imo diſpoſitiua: ut. d. ll. nam ſi eſſent enunciatiua cũ ſint de futuro nõ inducerent diſpoſitionẽ ut. l. titia cũ teſtõ in pñ. de le. ii. et nõ. j. de donatio. l. ex hac. ergo pꝫ ꝙ ſunt diſpoſitia lꝫ curialius loquat q̃ ſi inſtanter peteret. Quarto q̃ro qd̃ ſi exp̃ſſionẽ cauſe nõ petit dñs: ſed oꝑarii qui ſunt ibi ꝓ dño. puto ſufficere: ut. j. qd̃ vi aut clam. l.